

«انتقام» به میزبانی وحید یامین پور به شبکه افق می‌آید

ویژه برنامه تلویزیونی «انتقام» به میزبانی دکتر وحید یامین پور، به زودی از شبکه افق سیما روی آنتن می‌رود. این ویژه برنامه با محوریت مفهوم «انتقام»، خون خواهی رهبر شهید ایران و بررسی شرایط کنونی کشور در پی جنگ تحمیلی سوم تولید شده است و در قالب گفت‌وگو با چهره‌های سیاسی، فرهنگی و هنری به موضوعات مختلف این حوزه می‌پردازد. «انتقام» با حضور مهمانان مختلف، ابعاد گوناگون مفهوم انتقام و خون خواهی را از زوایای متفاوت بررسی می‌کند. مسعود دهنمکی، بهروز افخمی، حجت الاسلام طباطبائی، علی بهادری جهرمی و حجت الاسلام پناهیان از جمله چهره‌هایی هستند که تاکنون مهمان این برنامه شده‌اند. این ویژه برنامه محصول مرکز هنری رسانه‌ای نهضت و شبکه افق سیماست.

صباخبر

«سرزمین فرشته‌ها» راهی جشنواره بین‌المللی کازان شد

اکران‌های بین‌المللی فیلم سینمایی «سرزمین فرشته‌ها» به نویسندگی و کارگردانی بابک خواجه‌پاشا و تهیه‌کنندگی منوچهر محمدی آغاز شد. همزمان با این اتفاق، از پوستر بین‌المللی فیلم در دو نسخه انگلیسی و عربی به طراحی محمد روح‌الامین رونمایی شد. این اثر که محصول مشترک «تصویر شهر» و «سازمان سینمایی سوره» است، در بیست و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم مسلمانان کازان در روسیه (۱۳ تا ۱۷ شهریور ۱۴۰۵) به نمایش درمی‌آید. «سرزمین فرشته‌ها» با کسب ۵ سیمرغ و ۸ دیپلم افتخار از جشنواره فجر، روایتی انسانی از بحران غزه با بهره‌گیری از بازیگران عرب ارائه می‌دهد. حضور این فیلم در جشنواره کازان، گامی مهم در مسیر بازتاب ظرفیت‌های سینمای ایران است.

صباخبر

تحلیل محمود گبرلو از سریال «اعتراف می‌کنم»

روایتی مینی‌مال در میان هیاهوی هیجان

بدن، لحن، مکث و تغییرات ظریف حالات چهره، لحظاتی به شدت تأثیرگذار خلق می‌کند. کارگردانی هر قسمت از این اثر نیز از مهم‌ترین نقاط قوت آن است. دکوپاژها عموماً بر اساس نیاز درام چیده شده‌اند و دوربین، برخلاف بسیاری از آثار تصویری امروز، برای خودنمایی حرکت نمی‌کند.

قاب‌ها کارکرد دارند؛ گاهی فاصله شخصیت‌ها را برجسته می‌کنند، گاهی تنهایی و استیصال آنان را و گاهی با محدود کردن فضا، حس فشار و اضطراب را به تماشاگر منتقل می‌سازند. این نگاه در طراحی میزانشن و انتخاب زوایای دوربین نیز دیده می‌شود؛ جایی که فرم، مزاحم محتوا نیست و در خدمت انتقال حس و معنا قرار می‌گیرد. تدوین سریال نیز ریتمی حساب شده دارد. اجازه می‌دهد موقعیت، نگاه و واکنش شخصیت‌ها شکل بگیرند. این انتخاب ممکن است برای بخشی از مخاطبان، به‌ویژه آنان که به روایت‌های پرحادثه و ضرباهنگ تند عادت کرده‌اند، کند یا کم‌اقت‌وخیز به نظر برسد؛ اما از منظر ساختار اجرایی، این مکث‌ها بخشی از هویت سریال‌اند.

سریال اساساً به دنبال رقابت در زمین قصه‌گویی پرفراز و نشیب نیست. نقطه انکای آن، روایت مینی‌مال، حذف زوائد و چیدمان دقیق اجزاست. در این اثر، از دیالوگ و بازی گرفته تا نور، قاب، موسیقی و تدوین، کمتر عنصری را می‌توان یافت که صرفاً برای پر کردن زمان یا ایجاد هیجان لحظه‌ای به کار رفته باشد. این سریال از نمونه‌ای خارجی الهام گرفته یا نسبت‌هایی با اثری موفق در بیرون از ایران دارد، اما نکته مثبت این است که این مسئله پنهان یا انکار نشده است. اقتباس، به‌خودی خود ضعف نیست؛ ضعف زمانی آغاز می‌شود که اثر نتواند الگوی وام‌گرفته را با زبان، فرهنگ، بازیگران و جهان‌روایی خود هماهنگ کند. آنچه در «اعتراف می‌کنم» اهمیت دارد، تلاش برای ارائه نسخه‌ای بومی و اجرایی از یک الگوی آشناست؛ تلاشی که دست‌کم در بخش‌های فنی و بازیگری، قابل دفاع و قابل توجه از کار درآمده است. سریالی کم‌ادعا که تلاش می‌کند درست ساخته شود؛ و در روزگاری که بسیاری از آثار برای دیده‌شدن فریاد می‌زنند، این آرامش مسلط و حساب‌شده، خود یک امتیاز است. چیدمان شخصیت‌ها نیز هوشمندانه است؛ گویی هر شخصیت، قطعه‌ای از یک پازل روان‌شناختی بزرگ‌تر است که با دیگری معنای کامل‌تری پیدا می‌کند. این نگاه باعث شده بازیگران بتوانند به‌جای ارائه تیپ‌های آشنا و تک‌بعدی، وجوه پنهان، تناقض‌ها و لایه‌های انسانی نقش‌ها را آشکار کنند.

محمود گبرلو، کارشناس و پژوهشگر رسانه و منتقد فیلم، در یادداشتی با عنوان «من هم اعتراف می‌کنم!!» به بررسی سریال «اعتراف می‌کنم» پرداخته و آن را اثری کم‌ادعا اما حساب شده توصیف کرده است.

وی در تحلیلی درباره سریال «اعتراف می‌کنم» که از شبکه نمایش خانگی و پلتفرم فیلم‌نت پخش می‌شود، نوشت: این سریال با تکیه بر جزئیات میزانشن، ریتم، بازی بازیگران و پرهیز از هیجان‌سازی‌های مرسوم، تلاش کرده روایت متفاوت و حساب‌شده‌ای را پیش روی مخاطب قرار دهد. یادداشت محمود گبرلو را در ادامه می‌خوانید.

من هم اعتراف می‌کنم!!

«اعتراف می‌کنم» از آن سریال‌هایی است که در همان مواجهه نخست، تکلیفش را با مخاطب روشن می‌کند سریالی که بیش از هیجان ظاهری، روی جزئیات میزانشن، ریتم، سکوت، نگاه و کیفیت حضور بازیگران سرمایه‌گذاری کرده است. قسمت چهارم را می‌توان یکی از نقاط درخشان این مسیر دانست؛ به‌ویژه به واسطه بازی حامد بهداد که با تسلط بر

صباخبر

